

JEN TAK, PRO HEZKEJ DEN

Ášter½, 06 zÁĀ™Á- 2022

Jo,
staĀil jeden komentÁĀ™ á€“ a vÁjem se nÁĀm pÁ™ipomnÁĀlo, jak ta baba jedna naĀje milovanÁĀ byla super. Tak¾ je jsem zalovila a naĀĀla á€žtakovÁ© povÁ-dĀĀnĀ-á€œ z roku 2006. (Jo, to jeĀĀtĀĀ byly Á•asy,Á•asy plnÁ½ smÁ-chu a vtipnÁ½ch komentÁĀ™Á™Á™...) Tohle je o jejĀ-m vÁrnÁĀm AlĀ-kovi - ale ostatnĀĀ, co vÁĀm budu napovÁ-dat, vÁĀjak si to pÁ™meÁĀtĀte a potĀĀĀjte se i vy. Tak si Á™Á-kĀĀm - kdo mĀĀĀ takovÁ© ĀĀtĀstĀ-, Á¾e si na nĀĀj po Á•ase vzpomene (a rĀĀdo) tolik lidĀ-?

HĀĀrĀĀ mi zrovna fenka Fifinka, tak jsem pietnĀĀ vzpomnĀĀla svĀĀho loni zesnulĀĀho psa AlĀ-Ā•ka, kterĀ½ se doÁ¾il patnĀĀcti let. Jeho otec byl Rony - Á•istokrevnĀ½ papĀ-rovĀ½ dlouhosrstĀ½ jezevĀ•Ā-k - obecnĀĀ zvanĀ½ HalaĀĀv zmrđ - neboÁ¥ byl otcem vÁĀech psĀĀ ĀĀjroko daleko (jeho majitel, jak jste jistĀĀ pochopili, se jmenoval pan HalaĀĀ). Jeho matkou byla Mikina, o kterĀ© jejĀ- majitel tvrdil, Á¾e je to praÁ¾skĀ½ krysaÁ™Á-k, ale okolo krysaÁ™Á-ka ani neletĀĀla - a ta jejĀ- matka Kikina vypadala jako dikobraz.. Otec jejĀ- byl neznĀĀm, ale pÁ™Á-buzenstvo mĀĀla opravdu rĀ-znorodĀĀ. Byla to hezkĀĀ a nesmĀ-rnĀĀ chytrĀĀ fenka, kterĀĀ dokonce umĀĀla i telefonovat - namouduĀĀj!!! Jako vÁ¾dycky - psa jsem nikdy nechtĀĀla. Je jsem svĀ½m sousedĀ-m a pÁ™ÁtelĀ-m BureĀĀovĀ½m prĀĀvĀĀ hlĀ-dala Mikinu se ĀĀtĀĀĀĀĀtkem; po dobu, co malovali. Kdy¾ jsem je ĀĀla vrĀĀtit, tak se mĀĀ vĀ-ra BureĀĀovĀĀ zeptala, jestli se mi to ĀĀtĀĀĀĀtko lĀ-bĀ-. "JĀĀĀĀĀĀ, je pÁ™ekrĀĀsnĀ½", odpovĀĀdĀĀla jsem. "Tak je tvoje!", vrazila mi ho do nĀĀruĀ•e a pÁ™ibouchla dveĀ™e.

AlĀ-k byl fakt osobnost, byl nesmĀ-rnĀĀ chytřej a i ve stĀĀ™Á™Á™ se uĀ•il novĀĀ vĀ-ci - a pak, Á¾e starĀĀho psa..atd. Vypadal jak jezevĀ•Ā-k na vysokejch noĀ¾iĀ•kĀĀch a byl jedinej jezevĀ•Ā-k na svĀĀtĀĀ, kterej vyskoĀĀil do vĀ½Āky metr ĀĀedesĀĀt. Ji¾ jako malĀĀ ĀĀtĀĀĀĀtko mĀĀ mĀĀlem prohodil oknem. Chystala jsem se jĀ-t nakoupit a to AlĀ-k vÁ¾dycky ĀĀĀ-lel a lĀ-tal a tancoval a vyskakoval, protoÁ¾e vĀĀdĀĀl, Á¾e pĀĀjde taky a dostane zmrzlinu - za tu by poloÁ¾il Ā¾ivot.

Zrovna jsem byla v polovinĀĀ oblĀĀkĀĀnĀ- kalhot, kdy¾ na mĀĀ zezadu skoĀĀil, a to tĀĀsnĀĀ nad kolena! JĀĀ ztratila rovnovĀĀhu a letĀĀla jsem ven oknem (mĀĀjme toti¾ v pokoji velikĀĀnskĀĀ okna, kterĀĀ zaĀ•Ā-najĀ- velmi nĀ-zko). Na poslednĀ- chvĀ-li jsem se chýtila parapetu.. No, a pak uĀ¾ se nikam neĀĀĀlo, protoÁ¾e jsem dostala hysterickéj zĀĀchvat. SmĀĀla jsem se jak blĀĀzen, protoÁ¾e jsem si pĀ™edstavila, jak v pojiĀĀĀovnĀĀ tuhle pojistnou udĀĀlost popisuju - Á¾e tĀ™Ā-mĀĀsĀ-Ā•nĀ- ĀĀtĀĀĀĀtko prohodilo oknem mĀĀ, kterĀĀ mĀĀla v tĀĀ dobĀĀ devadesĀĀt kilo Ā•istĀĀ vĀĀjhy.

x x x

Kdy¾ mu byl rok, tak jsem ho ĀĀĀla na mĀ-stnĀ- ĀĀ™ad pĀ™ihlĀĀsit. Dostalo se mi formulĀĀ™e, kterĀ½ byl zĀ™ejmĀĀ urĀ•en pro nĀ³bl psy - tak¾ tam byly kolonky jako otec psa, matka psa, rasa psa a tak podobnĀĀ.

Vyplnila jsem Ā¾ĀĀdanĀĀ nĀĀsledovnĀĀ:

JmĀĀno psa: AlĀ-k Peroutka

Rasa psa: Mix

Otec psa: Rony HalaĀĀ

Matka psa: Mikina Burejovj

Myslela jsem si totiž, že by ten pes měl znát svého rodiče a máť svého dobrého jméno, i když někdy není. Žádněj von a CACIB.

x x x

Alík tu byl slavnější - a vášichni na něj vzpomínají - ale je fakt, že ne vášichni s láskou. Ale fenky ho milovaly. Jeho největší - "Álovek" byla Áistokrevní papárová Áerná doga, kterou obáží zastnil na cestě pátmed hospodou U Tater. Celá osazenstvo hospody bylo venku a pozorovalo akt. Po jeho ukončení mu zatleskali a dali mu chleba namožené v pivě. Pochopitelně, že jsem se nezajímala, jak vypadala Áitka, neb by mi v tomhle pápadě šlo patrně o život.

Strájně rád se mnou chodil nakupovat do mástního krámu. Vždycky jsem mu koupila máju nebo eskymo, nebo něco podobného. Jednou se stalo, že u krámu Áekala na autobus skupina francouzsky hovořících Ácarů. Když jsem dávala Alíkovi tu zmrzku, tak jsem mu napát sundala Áekoládu a až když jí snědl, tak jsem mu po kouskách dávala zmrzlinu a nakonec olázt Ápejli. To jsem dělala i ten den. Najednou jeden z těch turistů začal Ámvt: "Regardez, regardez, il chein manget le chocolat!" - tak jsem mu vysvětlila, že ani tak ne tu Áokoládu, jako tu zmrzlinu. No, on byl naděnější, a ptal se, co je to za rasu, tak Ákám, že je rasy "melange".

"Aha - pes celá vesnice? Hahaha."

"No to pozor!" odpověděla jsem, "ten pes je ze slušné rodiny a jeho rodiče jsou v podstatě manželé - kdyby u psů bylo něco takového možnost. Mají spolu Áitka, která každou sezonu!"

Tak mi podal housku a zeptal se, jestli by ten pes šel i housku - (Alík šel v Áecko), dala jsem tedy pejskovi kousek housky a ten ji, pochopitelně, slupnul jak malinu. Celá ÁvÁcarská zÁjezd mu naděněně zatleskal. Pak mi jedna paní dala kolečko salámu a Áekla, jestli by jedl ten salám.

Když jsem Alíkovi vydala ruku ze šaludku, tak mi podala celá baláek, ve kterém bylo dobrá kilo vysočiny. Dala jsem psovi je Áitka kolečko a šli jsme domů. Doma jsem vyrobila spoustu chlebočků a máj mu šel koukal jak blázen a vyděsil se, že snad zase zapomněl na nějakou vÁroÁ, nebo sváitek, nebo tak něco.

x x x

Alík miloval kočky, myslel si asi, že jsou to nějaká jiná pejsková a velmi se k nim má a nikdy nepochopil, proč jeho city neopájí.

Moje kočky ho ale mály rády a ušili si spolu dšně legrace. Došil se patnácti let a pak jsme ho museli dát utratit, protože se mu udělal zesepoda na páteři nádor a on ochrnl a má hrozná bolesti.

Do dneška se mi o něm zdá...
Nikdy už žádněj pes nebude jako on.

ALENA PUNTÁČK, nezapomenutelná